

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 225

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 30 august 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
		57.	— Ordonanță privind măsuri pentru asigurarea finanțării acțiunilor legate de aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.....	6-7	
54.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale.....	1-3	58.	Ordonanță pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare.....	7-8
55.	Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 56/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor Curții Supreme de Justiție, ale magistraților-asistenți și ale celorlalte categorii de personal.....	3-6	59.	— Ordonanță cu privire la finanțarea, în sistem descentralizat, în domeniul științei, tehnologiei și inovării.....	9-10
56.	— Ordonanță privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești.....	6	60.	— Ordonanță privind apărarea împotriva incendiilor	11-16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale

În temeiul prevederilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 134/1997 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 29 martie 1994, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 19 din 4 august 1995, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se completează cu un alineat care va avea următorul cuprins:

„Persoanele juridice fără scop lucrativ care au dreptul, potrivit legii, să desfășoare activități economice vor amortiza capitalul imobilizat numai pentru acele activități des-

fășurate în scopul obținerii de profit și pentru care, potrivit legii, acestea sunt plătitoare de impozit pe profit.“

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Capitalul imobilizat supus amortizării este reflectat în patrimoniul agenților economici prin bunurile și valorile destinate să deservească activitatea pe o perioadă mai mare de un an și care se consumă treptat.“

3. Articolul 3 alineatul 2 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului. Această valoare va fi actualizată periodic în funcție de indicii de inflație;“

4. Articolul 3 alineatul ultim se abrogă.

5. Articolul 4 litera c) va avea următorul cuprins:

„c) investițiile efectuate pentru descoperită, în vederea valorificării de substanțe minerale utile, cu cărbuni și alte zăcăminte ce se exploatează la suprafață, precum și cele pentru realizarea lucrărilor miniere subterane de deschidere a zăcămintelor;“

6. Articolul 4 se completează cu litera d), care va avea următorul cuprins:

„d) investițiile efectuate la mijloacele fixe în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali.“

7. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Sunt considerate active corporale, dar nu se supun amortizării: mijloacele fixe aparținând proprietății publice, lacurile, bălțile, iazurile, care nu sunt rezultatul unei investiții, precum și terenurile, inclusiv cele împădurite.“

8. Articolul 6 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) motoarele, aparatele și alte subsansambluri ale mijloacelor fixe procurate în scopul înlocuirii componentelor uzate cu ocazia reparațiilor de orice fel, care nu modifică parametrii tehnici inițiali ai mijlocului fix;“

9. Articolul 6 litera c) va avea următorul cuprins:

„c) construcțiile și instalațiile provizorii;“

10. Articolul 7 litera d) va avea următorul cuprins:

„d) concesiunile, imobilizările necorporale de natura superficiei și a uzufructului, brevetele și alte drepturi și valori asimilate;“

11. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Duratele normale de funcționare, precum și clasificarea mijloacelor fixe se aprobă prin hotărâre a Guvernului. La determinarea lor se va ține seama de parametrii tehnico-economici stabiliți de proiectanți și producători prin cărțile sau documentațiile tehnice ale mijloacelor fixe respective, precum și de efectele uzurii morale.

Aceste durate vor fi revizuite periodic, dar nu mai târziu de 5 ani.“

12. Articolul 10 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) valoarea de intrare aferentă fiecărui mijloc fix, reevaluată în conformitate cu prevederile legale;“

13. Articolul 10 litera b) va avea următorul cuprins:

„b) costul de achiziție pentru mijloacele fixe procurate cu titlu oneros;“

14. Articolul 10 litera d) va avea următorul cuprins:

„d) valoarea actuală, pentru mijloacele fixe dobândite cu titlu gratuit, estimată la înscrierea lor în activ pe baza propunerilor făcute de specialiști și cu aprobarea consiliului de administrație al agentului economic, a responsabilului cu gestiunea patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ, sau a ordonatorului de credite bugetare la instituțiile publice;“

15. Articolul 11 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Amortizarea mijloacelor fixe se calculează începând cu luna următoare punerii în funcțiune, până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de funcționare.“

16. Articolul 11 alineatul 3 se abrogă;

17. Articolul 11 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„Amortizarea investițiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune se recuperează de agentul economic care a efectuat investiția, pe perioada contractului.“

18. Articolul 13 se completează cu un alineat care va avea următorul cuprins:

„Imobilizările necorporale de natura concesiunii, superficiei și a uzufructului se amortizează pe durata contractului.“

19. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Terenurile se înregistrează în contabilitate la intrarea în patrimoniu, la valoarea stabilită, în funcție de clasele de calitate, suprafață, amplasare și/sau alte criterii

legale, la costul de achiziție sau la valoarea aportului în natură, după caz.“

20. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — În situații justificate, agenții economici sunt scutiți de la calculul amortizării cu avizul organului teritorial al Ministerului Finanțelor, pentru următoarele active corporale:

a) minele trecute în conservare sau scoase definitiv din funcțiune, precum și sondele de țitei și gaze care nu se dau în producție, la propunerea Agenției Naționale pentru Rezerve Minerale;

b) mijloacele fixe din cadrul obiectivelor economice trecute în conservare pe o durată mai mare de 30 de zile;

c) lucrările de îmbunătățiri funciare și de gospodărire a apelor, cu caracter general de deservire, destinate apărării contra inundațiilor și înlăturării excesului de umiditate, și anume: diguri și canale principale, de desecare, precum și lucrările de combatere a eroziunii solului, de regularizare a scurgerii apelor pe versanți și de corectare a torenților, destinate apărării terenurilor agricole și silvice și obiectivelor social-economice din zona apărută, șenalele navigabile, tunelele de metrou, infrastructura căii ferate, drumurile, podurile, apeductele, precum și celelalte căi de comunicație;“

21. Articolul 17 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„În cazul nerecuperării integrale, pe calea amortizării, a valorii de intrare a mijloacelor fixe scoase din funcțiune, agenții economici asigură acoperirea valorii neamortizate din sumele rezultate în urma valorificării acestora. Diferența rămasă neacoperită se include în cheltuieli excepționale, nedeductibile fiscal, pe o perioadă de maximum 5 ani, sau diminuează capitalurile proprii, cu respectarea dispozițiilor legale.“

22. Articolul 17 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Durata recuperării și anuitățile de acoperire a valorii neamortizate se stabilesc de către consiliul de administrație al agentului economic, respectiv de responsabilul cu gestiunea patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ, definite la art. 1 alin. 3.“

23. Articolul 18 se abrogă.

24. Articolul 19 alineatul 1 partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Agenții economici amortizează mijloacele fixe potrivit prevederilor prezentei legi, utilizând unul dintre următoarele regimuri de amortizare:“

25. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Componentele de aprobare a utilizării regimului de amortizare liniară sau degresivă revin consiliului de administrație al agentului economic, respectiv responsabilului cu gestiunea patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ definite la art. 1 alin. 3.

Utilizarea regimului de amortizare accelerată se aprobă de către organul teritorial al Ministerului Finanțelor, la propunerea consiliului de administrație al agentului economic sau a responsabilului cu gestiunea patrimoniului.“

26. Articolul 21 se abrogă.

27. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Agenții economici, indiferent de forma de organizare și tipul de proprietate, precum și persoanele juridice fără scop lucrativ au obligația evidențierii în contabilitate, în conturi distincte, a mijloacelor fixe și a amortizării acestora.

Instituțiile publice au obligația evidențierii în contabilitate, în conturi distincte, a mijloacelor fixe și a sumelor rezultate din dezmembrarea și valorificarea mijloacelor fixe scoase din funcțiune.“

28. Articolul 22 alineatele 2 și 3 se abrogă.

29. Articolul 23 se abrogă.

30. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe se face cu aprobarea consiliului de administrație al agentului economic, respectiv a responsabilului cu gestiunea

patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ definite la art. 1 alin. 3.

La instituțiile publice scoaterea mijloacelor fixe din funcțiune se face cu aprobarea ordonatorului principal de credite bugetare.“

31. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — La scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe care nu au fost complet amortizate, agenții economici, precum și persoanele juridice fără scop lucrativ vor proceda în conformitate cu prevederile art. 17 și 24 din prezenta lege.“

32. Articolele 26, 27 și 28 se abrogă.

33. Articolul 29 litera e) va avea următorul cuprins:

„e) modificarea, pe parcursul duratei normale de funcționare a mijlocului fix, a duratei și a regimului de amortizare stabilite conform art. 8, art. 19 și art. 20 din prezenta lege.“

34. Articolul 29 litera f) se abrogă.

35. Articolul 30 va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — Contravențiile prevăzute la art. 29 din prezenta lege se sancționează după cum urmează:

a) cele de la lit. c) și d), cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei;

b) cele de la lit. a), b) și e), cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.

Cuantumul acestor contravenții vor fi actualizate prin hotărâre a Guvernului în funcție de indicele de inflație.“

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

București, 28 august 1997.

Nr. 54.

36. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Declasarea și casarea unor bunuri materiale, altele decât mijloacele fixe, sunt de competența consiliilor de administrație ale agenților economici, respectiv a responsabilului cu gestiunea ordonatorului principal de credite bugetare.“

Art. II. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul va aproba modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 15/1994.

Art. III. — Regularizarea diferențelor reprezentând amortizarea aferentă gradului de neutilizare pentru anul 1997 se va face prin includere în cheltuielile de exploatare la încheierea exercițiului financiar.

Regularizarea amortizării aferente gradului de neutilizare, înregistrată până la 31 decembrie 1996 în contul în afara bilanțului contabil va fi reglementată prin hotărâre a Guvernului.

Art. IV. — Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 29 martie 1994, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 56/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor Curții Supreme de Justiție, ale magistraților-asistenți și ale celorlalte categorii de personal

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și ale art. 1 lit. j) din Legea nr. 134/1997 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Legea nr. 56/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor Curții Supreme de Justiție, ale magistraților-asistenți și ale celorlalte categorii de personal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 4 iulie 1996, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Salariile de bază pentru funcțiile de execuție, altele decât cele de specialitate juridică, sunt diferențiate pe funcții și, în cadrul funcției, pe grade și gradații.“

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Pentru rezultate deosebite obținute în activitate, personalul poate primi un salariu de merit lunar, de până la 20% din salariul de bază brut și care face parte din acesta.

(2) Persoanele care beneficiază de salariul de merit, precum și cuantumul acestuia se stabilesc, de regulă, o

dată pe an, după adoptarea bugetului. Pentru personalul nou-angajat, salariul de merit se poate acorda după o perioadă de 6 luni de la angajare.

(3) Salariul de merit poate fi acordat pentru cel mult 50% din numărul total al posturilor de magistrați prevăzute în statul de funcții al Curții Supreme de Justiție și pentru cel mult 25% din numărul celorlalte posturi.“

3. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Judecătorii Curții Supreme de Justiție și magistrații-asistenți, care sunt numiți după pensionare, beneficiază de sporul de vechime în muncă pentru vechimea totală în muncă, precum și de celelalte drepturi prevăzute de lege. La încetarea activității, aceste persoane au dreptul la recalcularea pensiei, incluzându-se în baza de calcul a pensiei vechimea în muncă și salariul realizate după data pensionării.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și magistraților care beneficiază de pensie de serviciu potrivit Legii pentru organizarea judecătorească nr. 92/1992.“

4. La articolul 12, după alineatul (2) se introduce alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Sporul de stabilitate în magistratură se ia în calcul la stabilirea pensiilor și a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, potrivit legii.“

5. Articolul 12 alineatul (3) se abrogă.

6. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Judecătorii și magistrații-asistenți, desemnați conform legii să desfășoare activități la comisiile electorale și la comisia de cercetare a averilor, beneficiază pe perioada respectivă de o indemnizație de 10%, aplicată la salariul de bază brut, în afară de cazul în care, prin legi speciale se stabilește o remunerare superioară. În cazul în care un magistrat desfășoară activitate efectivă în ambele domenii enumerate, se acordă indemnizație pentru fiecare activitate.

(2) Pentru participarea la ședințele Secțiilor Unite, ale Completului de 9 judecători, ale secțiilor și la cele ale Colegiului permanent al Curții Supreme de Justiție, magistrații beneficiază, pentru fiecare ședință, de o indemnizație egală cu 3% din salariul de bază brut, dacă sunt respectate criteriile de calitate și operativitate stabilite cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.“

7. După articolul 13 se introduc două articole 13¹ și 13², cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — Magistrații care au titlul științific de «doctor în drept» sau «doctor docent» beneficiază de un spor de 15% la salariul de bază brut.

Art. 13². — (1) Magistrații beneficiază de rambursarea a 50% din costul cărților de specialitate achiziționate, cu excepția celor asigurate gratuit.

(2) Rambursarea se face în luna imediat următoare prezentării documentelor justificative la Compartimentul economic-financiar administrativ al Curții Supreme de Justiție.

(3) Sumele rambursate în cursul unui an calendaristic, în condițiile alin. (1) nu vor putea depăși salariul de bază brut din ultima lună a anului în care se face rambursarea.“

8. Articolul 22 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Salariile de bază pentru personalul tehnic, economic, administrativ și de întreținere se stabilesc în condițiile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată, cu modificările ulterioare.“

9. La articolul 23, după litera d) se introduce litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) asigurarea de către Guvern a unei locuințe de serviciu, în cazul mutării din altă localitate;“

10. La articolul 23 literele e) și f) vor avea următorul cuprins:

„e) compensarea chiriei stabilite pe baza unui contract de închiriere, încheiat în condițiile legii, până la asigurarea unei locuințe;

f) judecătorii care nu beneficiază de locuință în localitatea în care își desfășoară activitatea și nu li se acordă compensarea cheltuielilor de cazare în condițiile prevăzute la lit. e) au dreptul la decontarea cheltuielilor de deplasare până la nivelul contravalorii unui abonament lunar de transport. În situația în care nu există mijloace de transport între aceste localități ori efectuează deplasarea cu autoturismul propriu, aceștia beneficiază de decontarea a 7,5 litri carburant la 100 km, pentru perioada în care au lucrat efectiv;“

11. După articolul 23 se introduce articolul 23¹ cu următorul cuprins:

„Art. 23¹. — Pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, judecătorii și magistrații-asistenți beneficiază de un spor de 50% din salariul de bază brut lunar.“

12. Articolul 32 alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Împotriva hotărârii Colegiului permanent se poate formula contestație, în termen de 15 zile de la data luării la cunoștință la Secția civilă a Curții Supreme de Justiție. Hotărârea este definitivă și irevocabilă.“

13. După articolul 34 se introduce articolul 34¹ cu următorul cuprins:

„Art. 34¹. — Salariile judecătorilor, ale magistraților-asistenți și ale celui alt personal al Curții Supreme de Justiție vor fi compensate, respectiv, indexate, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea președintelui Curții Supreme de Justiție, concomitent cu compensarea, respectiv, indexarea salariilor de bază și a indemnizațiilor autorităților executive și legislative, pentru corelarea nivelului de salarizare prevăzut de prezenta lege.“

Art. II. — Anexa la Legea nr. 56/1996 se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. III. — Influențele în bugetul Curții Supreme de Justiție pentru anul 1997, determinate de prezenta ordonanță, se suportă din rezerva bugetară la dispoziția Guvernului.

Art. IV. — Legea nr. 56/1996 se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,
Dinu Ianculescu,
secretar de stat

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciurara

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

ANEXĂ

I. COEFICIENȚII DE IERARHIZARE PENTRU CONDUCEREA CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE

Nr. crt.	Funcția	Coeficientul de ierarhizare
1.	Președintele Curții Supreme de Justiție	7,50
2.	Vicepreședintele Curții Supreme de Justiție	6,80
3.	Președinte de Secție la Curtea Supremă de Justiție	6,60

NOTĂ:

Coeficienții de ierarhizare a salariilor de bază se actualizează o dată cu modificarea coeficienților de ierarhizare a indemnizațiilor membrilor Parlamentului și a salariilor de bază pentru membrii Guvernului, cu care se corelează.

II. COEFICIENȚII DE IERARHIZARE PENTRU FUNCȚIILE DE EXECUȚIE DE SPECIALITATE JURIDICĂ DIN CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE

A. Funcții de execuție de specialitate

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Coeficientul de ierarhizare
1.	Judecător	S	6,30
2.	Magistrat-asistent	S	5,30

NOTĂ:

Coeficientul de ierarhizare a salariului de bază pentru judecători se actualizează o dată cu modificarea coeficientului de ierarhizare a indemnizațiilor membrilor Parlamentului și a salariilor de bază pentru membrii Guvernului, cu care se corelează.

Salariul de bază prevăzut pentru magistratul-asistent se majorează cu 3% când este înaintat pe loc în gradul de președinte de tribunal, cu 5% când este înaintat pe loc în gradul de judecător de curte de apel și cu 7% când este înaintat pe loc în gradul de președinte de curte de apel.

B. Funcții de conducere de specialitate juridică

Nr. crt.	Funcția	Indemnizația de conducere în procente din salariul de bază	
		minimă	maximă
<u>Funcții de conducere</u>			
1.	Prim-magistrat-asistent	15%	20%
2.	Director	15%	20%
3.	Magistrat-asistent șef	10%	15%

III. COEFICIENȚII DE IERARHIZARE PENTRU FUNCȚII DE EXECUȚIE DE SPECIALITATE PE TREPTE PROFESIONALE

A. Funcții de execuție

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Coeficientul de ierarhizare — gradația			
			1	2	3	4
1.	Grefier și grefier-secretar					
	— treapta I	M	2,255	2,310	2,365	2,420
	— treapta a II-a	M	2,035	2,090	2,145	2,200
	— treapta a III-a	M/G	1,815	1,870	1,925	1,980
	— debutant	M/G	1,760	—	—	—
2.	Agent procedural, aprod	G	1,100	1,128	1,155	1,182

NOTĂ:

Salariile funcțiilor de grefier și grefier-secretar sunt mai mari cu 5% pentru personalul care utilizează în interesul serviciului cel puțin o limbă străină, în medie 50% din timpul de lucru, și pentru care posedă atestat.

Salariile funcțiilor de grefier și grefier-secretar cu studii superioare sunt mai mari cu coeficientul de ierarhizare de 0,5 față de salariile celor cu studii medii.

B. Funcții de conducere

Funcția	Indemnizația de conducere în procente din salariul de bază	
	minimă	maximă
Prim-grefier	20%	25%

GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ**

privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 9/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și ale art. 1 lit. j) din Legea nr. 134/1997 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 9/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 30 iulie 1996, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 3, articolul 3 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Avansarea magistraților în funcții se face în condițiile prevăzute de Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.“

2. La punctul 32, articolul 42¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 42¹. — Pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, magistrații, precum și executorii judecătorești beneficiază de un spor de 50% la salariul de bază brut lunar.“

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,
Dinu Ianculescu,
secretar de stat

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

Ministru muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 28 august 1997.
Nr. 56.

GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ**

privind măsuri pentru asigurarea finanțării acțiunilor legate de aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. b) din Legea nr. 134/1997 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Se aprobă prelungirea până la data de 31 decembrie 1998 a termenului de aplicare a dispozițiilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și finanțarea acțiunilor

afereente acestuia din fondurile care se asigură anual cu această destinație prin legea bugetului de stat pentru Ministerul Agriculturii și Alimentației.

Art. 2. — Ministerul Agriculturii și Alimentației repartizează lunar fondurile prevăzute la art. 1 oficiilor județene de cadastru agricol și organizarea teritoriului agricol, care răspund de angajarea și efectuarea cheltuielilor potrivit destinațiilor aprobate, precum și de recepția lucrărilor executate și decontate.

Art. 3. — În aplicarea prezentei ordonanțe, rămân valabile Normele metodologice nr. 81.461 din 20 iunie 1994 ale Ministerului Agriculturii și Alimentației, precum și Normele metodologice nr. 92.038 din 21 iunie 1994 ale Ministerului Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și alimentației,
Dinu Gavrilescu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 28 august 1997.
Nr. 57.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. e) din Legea nr. 134/1997 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996 și prin Ordonanța Guvernului nr. 8/1997, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) În sensul prezentei ordonanțe, prin rezultatele activităților de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice, numite în continuare *rezultatele cercetărilor*, se înțelege:

- a) documentații, studii, lucrări, planuri, scheme și altele asemenea;
- b) drepturi din brevete de invenție, licențe, certificate de înregistrare a desenelor și modelelor industriale și din altele asemenea;
- c) tehnologii, procedee, produse informatice, rețete, formule, metode și altele asemenea;
- d) obiecte fizice realizate în cadrul derulării contractului respectiv.

(2) De asemenea, se consideră că, din rezultatele cercetărilor, face parte și orice achiziție efectuată în vederea executării prevederilor contractului respectiv.

(3) *Persoană juridică executantă* este considerată persoana juridică care a obținut oricare dintre rezultatele

cercetărilor prevăzute la alin. (1) și (2), în mod direct și nemijlocit.

(4) Rezultatele cercetărilor aparțin persoanelor juridice executante, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

(5) Rezultatele cercetărilor obținute până la data de 31 decembrie 1995, inclusiv, ca urmare a contractelor pe care Ministerul Cercetării și Tehnologiei le-a încheiat în calitate de beneficiar, se consideră că aparțin, după cum urmează:

a) persoanei juridice care a încheiat un contract, în calitate de executant, în vederea rezolvării unor teme de cercetare-dezvoltare cu ministerul, cu organul de specialitate al administrației publice centrale sau cu autoritatea publică locală, care, la rândul lor, aveau și calitatea de executant în cadrul unui contract global de cercetare-dezvoltare încheiat anterior cu Ministerul Cercetării și Tehnologiei;

b) ministerului, altui organ de specialitate al administrației publice centrale sau autorității publice locale, care, în calitate de executant, a încheiat un contract global de cercetare-dezvoltare cu Ministerul Cercetării și Tehnologiei fără ca, ulterior acestui contract, să mai fi încheiat, în calitate de beneficiar, un contract cu o persoană juridică, care ar fi urmat să rezolve respectivele teme de cercetare-dezvoltare, în calitate de executant;

c) persoanei juridice, alta decât una dintre cele precizate la lit. b), care, în vederea rezolvării unor teme de

cercetare-dezvoltare, a încheiat, în calitate de executant, un contract cu Ministerul Cercetării și Tehnologiei; fac excepție, rezultatele cercetărilor realizate în cadrul temelor de cercetare-dezvoltare din domeniul apărării, contractate în baza Programului nr. 11 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 27/1994 privind aprobarea Programului național de cercetare-dezvoltare și care, în lipsa unor prevederi legale sau contractuale contrare, se consideră că aparțin Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne sau Serviciului Român de Informații, după caz, în conformitate cu propunerile acestor organe aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României;

d) Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne sau Serviciului Român de Informații, în cazul contractelor globale de cercetare-dezvoltare încheiate între unul dintre acestea, pe de o parte, în calitate de executant, și Ministerul Cercetării și Tehnologiei, pe de altă parte, cu excepția cazului în care nu s-a prevăzut altfel prin contract, situație în care se aplică prevederile lit. a) din prezentul alineat.

(6) Rezultatele cercetărilor aparțin sau, după caz, se consideră că aparțin persoanei juridice care preia, integral sau parțial, activul și pasivul executantului, definit în sensul prevederilor alin. (5), sau al persoanei juridice executante, în cazul în care acestea s-au desființat ori s-au reorganizat prin divizare, comasare sau altele asemenea.

(7) Prevederile alin. (4)—(6) se aplică cu respectarea prevederilor art. 5 și 48 din Legea privind brevetele de invenție nr. 64/1991, ale art. 5 din Legea privind protecția desenelor și modelelor industriale nr. 129/1992 și respectiv ale art. 7, 8, 44 și 74 din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 8/1996.

(8) Rezultatele cercetărilor se înregistrează în evidența contabilă a persoanei juridice executante, căreia acestea îi aparțin sau, în cazurile prevăzute la alin. (5) și alin. (6) de mai sus, a aceleia căreia se consideră, potrivit prezentei ordonanțe, că îi aparțin, ținându-se seama și de celelalte prevederi ale prezentului articol.

(9) Înregistrarea rezultatelor cercetărilor în evidența contabilă se face, distinct, la valoarea simbolică de 1 leu, de către persoanele juridice executante, care răspund, potrivit legii, de luarea măsurilor necesare conservării, depozitării, păstrării, valorificării, refolosirii sau casării, după caz, a acestora.

(10) Toate rezultatele cercetărilor se înregistrează într-un registru special de evidență constituit, de către fiecare dintre persoanele juridice executante, în baza prezentei ordonanțe.

(11) Ministerul Cercetării și Tehnologiei va stabili modelul de registru special și metodologia de înregistrare corespunzătoare, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(12) În situația în care rezultatele cercetărilor fac obiectul unei înstrăinări, închirieri sau concesiuni, valoarea este stabilită la prețul negociat între părți.

(13) Prețul de la care începe negocierea sus-menționată este stabilit de către consiliul de administrație sau de organul similar cu atribuții de conducere al persoanei juridice căreia îi revine, potrivit prezentei ordonanțe, obligația înregistrării rezultatelor cercetărilor în cauză.

(14) Se exceptează de la prevederile alin. (11)—(13) și se înregistrează în patrimoniul și în evidența contabilă a persoanei juridice executante, potrivit legislației în vigoare, rezultatele cercetărilor definite la alin. (2), dacă nu au fost înglobate în rezultatele cercetărilor, așa cum au fost definite la alin. (1) din prezentul articol.

(15) Înregistrarea, în evidența contabilă, a rezultatelor cercetărilor, efectuată până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, este și rămâne valabilă, conform reglementărilor în vigoare la data efectuării ei.

(16) Transmiterea cu orice titlu, către terțe persoane, a rezultatelor cercetărilor obținute în cadrul contractelor finanțate din fonduri publice se face în condițiile stabilite prin contract sau, în lipsa acestora, cu acordul prealabil, în scris, al părților contractante.

(17) Nu fac obiectul alineatului precedent comunicările științifice și altele asemenea, transmise prin orice mijloace, în condițiile respectării prevederilor legale privind proprietatea intelectuală.

(18) Rezultatele cercetărilor pot fi casate conform reglementărilor legale în vigoare.

(19) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în cazul rezultatelor cercetărilor obținute în baza derulării contractelor de grant încheiate începând din anul 1996 și finanțate din fonduri publice.“

2. Articolul 26 litera f) se abrogă.

Art. II. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei poate stabili norme metodologice și instrucțiuni în vederea aplicării prevederilor prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru cercetării și tehnologiei,
Bujor Bogdan Teodoriu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciomara

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

cu privire la finanțarea, în sistem descentralizat, în domeniul științei, tehnologiei și inovării

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 lit. e) din Legea nr. 134/1997 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:

Art. 1. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei este minister-pilot în Programul Ministerului Finanțelor pentru reforma finanțelor publice și a procesului bugetar, în vederea implementării și finanțării, în sistem descentralizat, de programe/proiecte.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, se înțelege prin:

a) *contract de finanțare*: contractul încheiat în baza Ordonanței Guvernului nr. 8/1997, în care una dintre părți, denumită *autoritate contractantă*, are dreptul și obligația de a impune în mod univoc celeilalte părți, denumită *contractor*, obiectivele pentru care se face finanțarea și condițiile în care se realizează această finanțare; contractul de finanțare poate avea o durată de mai mulți ani calendaristici;

b) *autoritate contractantă*: parte într-un contract de finanțare, care — fie în baza legii, fie a unui alt contract de finanțare, legal încheiat, la care a avut calitatea de *contractor* — finanțează realizarea unui obiectiv, stabilind, în mod univoc, condițiile în care cealaltă parte va realiza contractul ce se încheie în acest scop;

c) *contractor*: parte într-un contract de finanțare, care, acceptând finanțarea și condițiile asociate acesteia, stabilite de autoritatea contractantă, se obligă să asigure realizarea contractului;

d) *contract de finanțare principal*: contractul de finanțare care stă la baza încheierii unui alt contract de finanțare și prin care se conferă *contractorului* competența de a se constitui *autoritate contractantă* pentru acest ultim contract;

e) *contract de finanțare subsidiar*: contractul de finanțare încheiat de o *autoritate contractantă*, în baza obligațiilor pe care aceasta și le-a asumat, în calitate de *contractor*, printr-un contract de finanțare principal; contractul de finanțare subsidiar nu poate conține, sub sancțiunea nulității, prevederi care contravin clauzelor contractului de finanțare principal;

f) *caracter de recurență al unui contract*: caracterul unui contract de a prevedea anumite drepturi și obligații, în funcție și subsecvent celor conținute în alt contract anterior încheiat;

g) *plafon anual de autorizare a angajării de fonduri*: cuprinde limitele maxime în cadrul cărora se poate efectua contractarea programelor, a căror execuție se realizează pe unul sau mai mulți ani, pe baza Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare și în limita bugetului total al fiecărui program, aprobat prin hotărâre a Guvernului, o dată cu Planul național;

h) *buget anual de plăți*: cuprinde prevederile bugetare anuale aferente plăților ce se pot efectua în cursul unui an bugetar, atât pentru derularea în continuare a contractelor

încheiate în anii precedenți, până la încheierea acestora, cât și pentru contractele încheiate în anul bugetar respectiv.

Art. 3. — (1) Contractul de finanțare are caracter de recurență.

(2) În baza acestui caracter, oricare *contractor* poate să încheie, la rândul său, alte contracte de finanțare, de această dată având calitate de *autoritate contractantă*, dacă:

a) în contractul de finanțare pe care l-a încheiat, în calitate de *contractor*, este prevăzută o astfel de clauză; și

b) în valoarea contractului de finanțare pe care l-a încheiat, în calitate de *contractor*, pe lângă suma ce reprezintă tariful său și/sau alte drepturi ce-i revin este prevăzută și o sumă care reprezintă un buget pus la dispoziția sa pentru a-l utiliza numai în vederea încheierii unui alt contract de finanțare, în calitate de *autoritate contractantă*, prin care să finanțeze un *contractor* care efectuează un serviciu.

(3) În vederea atingerii unui obiectiv se pot încheia contracte de finanțare până la nivelul de execuție, directă și nemijlocită, inclusiv.

Art. 4. — (1) Valoarea contractului de finanțare cuprinde:

a) suma pusă la dispoziția *contractorului* pentru finanțarea de proiecte sau părți din acestea, cu respectarea procedurilor și destinațiilor prestabilite de către *autoritatea contractantă*, evidențiată în mod distinct; precum și, după caz,

b) sume reprezentând contravaloarea serviciilor și echipamentelor pe care le implică conducerea de program/proiect sau părți din acesta, prestate sau achiziționate de *contractor*, în mod direct sau prin subcontractare.

(2) Categoriile de cheltuieli care se suportă din bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei în vederea realizării programelor cuprinse în Planul național pentru cercetare-dezvoltare și inovare, denumit în continuare Plan național, sunt stabilite prin hotărâre de Guvern și pot fi finanțate și prin contract de finanțare.

Art. 5. — (1) În bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei, la titlul Transferuri, pe lângă Fondul pentru cercetare-dezvoltare și Fondul pentru stimularea inovării se înscriu, separat de acestea, și sume de la bugetul de stat reprezentând bugete necesare contractării de către acest minister a unor servicii de consultanță și expertiză, pentru realizarea de studii, analize, monitorizări, evaluări, precum și pentru activități similare ce țin de atribuțiile ministerului în domeniul cercetării-dezvoltării și inovării, evaluarea și controlul conducerii programelor/proiectelor sau părților din

acestea, organizarea de seminarii și mese rotunde, acțiuni promoționale, de imagine și diseminare de informații, traduceri și altele asemenea.

(2) În vederea elaborării și implementării, în sistem descentralizat, de programe/proiecte, inclusiv atribuirii conducerii acestora, precum și a realizării activităților prevăzute la alineatul precedent, Ministerul Cercetării și Tehnologiei finanțează achiziționarea de bunuri și servicii; finanțarea se poate face și pe bază de contract de finanțare.

Art. 6. — În vederea cuprinderii în bugetul de stat a fondurilor destinate finanțării cercetării-dezvoltării și inovării, Ministerul Cercetării și Tehnologiei întocmește anual și supune aprobării Guvernului, cu ocazia întocmirii proiectului de buget de stat, pe baza prevederilor Planului național, propuneri pentru un plafon anual de autorizare a angajării de fonduri și un buget anual de plăți.

Art. 7. — (1) Ministerul Cercetării și Tehnologiei și, după caz, orice altă autoritate contractantă poate acorda contractatorului, în limita bugetului de care dispune și în baza contractului de finanțare, o plată în avans, cotă-parte din valoarea contractului.

(2) Limitele maxime ale cotei-părți, care constituie avansul, sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(3) Decontarea sumelor reprezentând plăți în avans se poate face pe întreaga durată a contractului de finanțare; la finele anului bugetar, înregistrarea pe cheltuieli la ordonatorul bugetar de credite a avansului nedecontat se face pe baza unei recepții preliminare.

Art. 8. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei, pentru serviciile de consultanță și expertiză prevăzute la art. 5, poate, în urma unei competiții de oferte, să încheie contracte și cu persoane fizice autorizate conform Decretului-lege nr. 54/1990, acestea neavând calitatea de colaborator, în sensul art. 20 și anexei nr. 11 la Legea nr. 40/1991, republicată, cu modificările ulterioare, și nici calitatea de angajat cu convenție civilă de prestări servicii în sensul art. 2 din Legea nr. 83/1995.

Art. 9. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei poate conduce, în mod direct, programe/proiecte de cercetare-dezvoltare și inovare sau părți din acestea.

Art. 10. — Prin utilizarea instrumentelor financiare, statul acceptă existența și preluarea riscului activității de cercetare-dezvoltare și inovare, precum și a riscului pe piață, pentru finanțările de la bugetul de stat, în vederea implementării politicilor de cercetare-dezvoltare și inovare. Eșecul unui program/proiect nu presupune obligativitatea recuperării fondurilor cheltuite, dacă încadrarea în situația de eșec este constatată de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei pe baza raportului unor echipe de specialiști.

Art. 11. — Costurile salariale și cele cu deplasările, prevăzute în vederea realizării unor contracte pentru achiziționarea de servicii menționate la art. 5, a programelor/proiectelor sau a unor părți din acestea, cuprinse în Planul național și suportate din fonduri bugetare, sunt considerate ca având un preț negociat și acceptat prin semnarea contractului de finanțare.

Art. 12. — (1) Costurile prevăzute la articolul precedent sunt cuprinse în antecalcul și se decontează la nivelul acceptat prin semnarea contractului de finanțare. În acest caz, contractul de finanțare se consideră, în sensul legii, act justificativ de decontare a cheltuielilor prevăzute la art. 11.

(2) Dacă executantul, altul decât o instituție publică finanțată integral de la bugetul de stat, obține economii față de costurile acceptate prin contractul de finanțare, acestea rămân la dispoziția sa, conform legislației în vigoare.

Art. 13. — Prevederile art. 11 și 12 se aplică numai costurilor salariale directe și celor cu deplasările, efectuate direct în vederea realizării programelor/proiectelor sau părților din acestea, precum și contractelor pentru achiziționarea de servicii prevăzute la art. 5.

Art. 14. — Plafoanele în baza cărora se calculează costurile salariale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la aprobarea prezentei ordonanțe.

Art. 15. — Plafoanele în baza cărora se calculează costurile cu deplasările sunt prevăzute de norme aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 16. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei poate stabili norme metodologice și instrucțiuni în vederea aplicării prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 17. — Prevederile art. 28 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 8/1997 își mențin în continuare valabilitatea și pentru anul 1998.

Art. 18. — Termenul prevăzut la art. 25 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare, și, respectiv, termenul prevăzut la art. 26, coroborat cu art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 8/1997, se prelungesc până la data de 31 decembrie 1997.

Art. 19. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Constrasemnează:
Ministrul cercetării și tehnologiei,
Bujor Bogdan Teodoriu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind apărarea împotriva incendiilor

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. i) din Legea nr. 134/1997 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Apărarea împotriva incendiilor, apărarea vieții oamenilor și a bunurilor constituie o problemă de interes public, la care trebuie să participe, în condițiile legii, autoritățile administrației publice centrale și locale, persoanele juridice și fizice române, precum și celelalte persoane juridice sau fizice care desfășoară activități ori se află în tranzit, după caz, pe teritoriul României.

Art. 2. — Apărarea împotriva incendiilor reprezintă ansamblul integrat de măsuri tehnice și organizatorice, precum și de activități specifice, planificate și realizate potrivit prezentei ordonanțe, în scopul de a asigura identificarea, evaluarea, controlul și combaterea riscurilor de incendiu, informarea cetățenilor asupra acestora, precum și intervenția operativă pentru salvarea și acordarea ajutorului pentru persoanele aflate în pericol, stingerea incendiilor și limitarea efectelor acestora.

Art. 3. — Persoanele juridice și cele fizice răspund, potrivit legii, de toate efectele nocive ale incendiilor, care decurg din: existența sau utilizarea construcțiilor, echipamentelor, mijloacelor, utilajelor și instalațiilor tehnologice pe care le dețin sau administrează; de activitatea desfășurată sau în legătură cu aceasta; de produsele pe care le folosesc, le prelucrează, le furnizează, le transportă, le stochează sau le comercializează.

Art. 4. — Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură integrarea măsurilor privind dezvoltarea și perfecționarea activității de apărare împotriva incendiilor, în programele de dezvoltare economico-socială ce se întocmesc la nivel național și local.

Art. 5. — Situația de pericol existentă, din momentul observării, semnalizării sau anunțării unui incendiu, până la terminarea operațiunilor de intervenție, constituie o urgență publică de incendiu.

CAPITOLUL II

Obligații privind apărarea împotriva incendiilor

Secțiunea 1
Obligații generale

Art. 6. — (1) Persoanele fizice și juridice sunt obligate să respecte în orice împrejurare normele de prevenire și stingere a incendiilor și să nu primejduiască, prin deciziile și faptele lor, viața, bunurile și mediul.

(2) Orice persoană care observă un incendiu are obligația de a anunța prin orice mijloc pompierii, primarul sau poliția, după caz, și să ia măsuri, după posibilitățile sale, pentru limitarea și stingerea incendiului.

Art. 7. — (1) În caz de incendiu, orice persoană are obligația de a acorda ajutor, când și cât este rațional posibil, semenilor aflați în pericol sau în dificultate, din proprie inițiativă ori la solicitarea victimei, a autorităților administrației publice sau a reprezentanților acestora, precum și a pompierilor.

(2) În cazul incendiilor produse la păduri, la plantații și la culturi agricole, persoanele fizice și juridice aflate în apropiere au obligația să intervină cu mijloacele de care dispun, fără a fi solicitate.

Art. 8. — (1) Persoanele fizice și juridice care dețin, cu orice titlu, terenuri, construcții sau instalații tehnologice au obligația de a permite accesul pompierilor și persoanelor care acordă ajutor, precum și utilizarea apei, materialelor și mijloacelor proprii pentru operațiuni de salvare, de stingere și de limitare a efectelor incendiilor produse la bunurile proprii ori ale altor persoane.

(2) În cazurile prevăzute de lege, pentru limitarea propagării incendiilor și evitarea producerii unui dezastru, persoanele menționate la alin. (1) trebuie să accepte și alte măsuri stabilite de conducătorul intervenției, cum sunt: degajarea terenurilor, demolarea unei construcții sau a unei părți din construcție, oprirea temporară a activităților, evacuarea din zona periclitată, după caz.

Art. 9. — La încheierea contractelor de concesiune, de închiriere și de antrepriză, părțile sunt obligate să consemneze în actele respective răspunderile ce le revin în ceea ce privește asigurarea apărării împotriva incendiilor.

Art. 10. — (1) Pentru limitarea propagării și stingerea incendiilor, precum și pentru limitarea și înlăturarea efectelor acestora, consiliile județene, consiliile locale și persoanele juridice prevăzute la art. 8 au obligația să colaboreze între ele, contribuind cu forțe și mijloace, pe bază de reciprocitate sau contra unei plăți.

(2) Organizarea acțiunilor de colaborare și procedurile necesare se stabilesc prin convenții încheiate între părți, se prevăd în planurile de intervenție ale fiecărui participant la convenție și se comunică unității teritoriale de pompieri militari.

Art. 11. — Deținătorii și utilizatorii de construcții ori de instalații și echipamente tehnologice de producție au obligația să conlucreze cu autoritățile administrației publice și cu organele de specialitate ale acestora în organizarea, asigurarea, pregătirea și punerea în aplicare a planurilor de intervenție în caz de urgență publică de incendiu.

Secțiunea a 2-a

Obligațiile consiliului local și ale primarului

Art. 12. — (1) Consiliul local are următoarele obligații principale:

a) asigură, pe baza normelor generale, organizarea activității de apărare împotriva incendiilor în unitatea administrativ-teritorială pe care o reprezintă, instituie reguli și măsuri de prevenire și stingere a incendiilor, corelate cu nevoile locale;

b) hotărăște înființarea serviciului public de pompieri civili, aprobă regulamentul de organizare și funcționare a acestuia, asigură încadrarea cu personal, dotarea și finanțarea cheltuielilor de întreținere și funcționare a acestuia în condiții de operativitate și eficiență;

c) hotărăște, în cazul în care nu poate înființa un serviciu public de pompieri civili propriu, asocierea sau stabilirea

relațiilor de colaborare, după caz, cu alte consilii locale ori cu agenții economici, în baza unor contracte sau în baza altor convenții;

d) stabilește, în condițiile legii, cuantumul taxelor speciale destinate finanțării serviciului public de pompieri civili și pentru informarea cetățenilor asupra riscurilor de incendiu și a măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor;

e) asigură includerea, în planurile de organizare, de dezvoltare urbanistică și de amenajare a teritoriului, a lucrărilor pentru realizarea sistemelor de anunțare, alarmare și alimentare cu apă în caz de incendiu, precum și a căilor de acces pentru intervenții în caz de urgență publică de incendiu;

f) analizează periodic capacitatea de apărare împotriva incendiilor a unității administrativ-teritoriale pe care o reprezintă și hotărăște măsuri de îmbunătățire a acesteia;

g) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Pentru partea unității administrativ-teritoriale cuprinsă în raionul de intervenție de bază al unei subunități de pompieri militari, consiliul local nu constituie formațiile de intervenție și salvare, prevăzute la art. 30 alin. (2), în structura serviciului public de pompieri civili.

Art. 13. — Primarul are următoarele obligații principale:

a) stabilește măsurile necesare acordării asistenței pentru prevenirea incendiilor la gospodăriile populației;

b) organizează controlul respectării măsurilor de apărare împotriva incendiilor, pe timpul adunărilor sau manifestărilor publice, precum și la construcțiile și instalațiile tehnologice aparținând domeniului public și privat al unității administrativ-teritoriale, la instituțiile publice și agenții economici de interes local, și dispune verificarea măsurilor stabilite prin avizele, autorizațiile și acordurile pe care le emite;

c) asigură realizarea și menținerea în stare de funcționare a sistemelor de anunțare și alarmare, de alimentare cu apă în caz de incendiu, precum și a căilor de acces pentru situații de urgență publică;

d) aduce la cunoștință publică normele, regulile și dispozițiile de apărare împotriva incendiilor și informează populația cu privire la modul de comportare în caz de incendiu;

e) asigură pregătirea profesională, antrenarea și perfecționarea personalului din serviciul public de pompieri civili, precum și elaborarea și actualizarea planurilor de intervenție;

f) asigură constituirea și gestionarea rezervelor de substanțe de stingere, echipament de protecție, hrană și alte mijloace necesare susținerii operațiunilor de intervenție de lungă durată;

g) furnizează brigăzii sau grupului de pompieri militari, în termen de 10 zile, datele și informațiile privind incendiile la care pompierii militari nu au intervenit;

h) comunică brigăzii sau grupului de pompieri militari situația actualizată a dotării cu autospeciale și anunță de îndată scoaterea din intervenție a acestora;

i) primește și analizează reclamațiile și sesizările cetățenilor referitoare la apărarea împotriva incendiilor.

j) îndeplinește orice alte obligații prevăzute de lege.

Secțiunea a 3-a

Obligațiile consiliului județean

Art. 14. — Consiliul județean are următoarele obligații principale:

a) instituie reguli și dispoziții de apărare împotriva incendiilor pentru domeniul public și privat al județului, cu acordul brigăzii sau grupului de pompieri militari;

b) hotărăște, în condițiile legii, înființarea unor centre de formare și perfecționare a personalului din serviciile publice de pompieri civili, cu acordul Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari;

c) asigură supravegherea respectării normelor și măsurilor de apărare împotriva incendiilor la agenții economici și instituțiile de sub autoritatea sa;

d) sprijină organizarea și desfășurarea concursurilor profesionale ale pompierilor civili;

e) îndeplinește orice alte obligații prevăzute de lege.

Secțiunea a 4-a

Obligațiile prefectului

Art. 15. — Prefectul are următoarele obligații principale:

a) instituie, în condițiile legii, măsuri obligatorii în domeniul apărării împotriva incendiilor, cu aplicabilitate pe întregul teritoriu al județului;

b) asigură mobilizarea forțelor și mijloacelor necesare pentru acordarea ajutorului în situații de urgență publică, generate de incendii;

c) dispune efectuarea de controale și inspecții la obiectivele aparținând domeniului public și privat, despre care sunt informații privind încălcări grave ale normelor de prevenire și stingere a incendiilor;

d) analizează rapoartele întocmite de organele de specialitate și dispune măsuri pentru respectarea legalității; în situațiile de pericol public poate decide suspendarea activității până la înlăturarea acestora;

e) îndeplinește orice alte obligații prevăzute de lege.

Secțiunea a 5-a

Obligațiile autorităților administrației publice centrale de specialitate

Art. 16. — (1) Ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale de specialitate au următoarele obligații principale:

a) elaborează strategii privitoare la apărarea împotriva incendiilor în domeniul de competență și asigură aplicarea acestora;

b) emit, potrivit legii, norme și reglementări tehnice de specialitate pentru construcții și amenajări, echipamente, utilaje și instalații, precum și pentru activitățile pe care le coordonează, cuprinzând reguli și măsuri specifice de prevenire și stingere a incendiilor;

c) îndrumă, controlează și analizează activitatea de respectare a normelor emise potrivit alin. (1) lit. b), la patrimoniul public și privat al statului, pe care îl administrează;

d) stabilesc metode și proceduri pentru identificarea și evaluarea riscurilor de incendiu, specifice domeniului de competență, asigurând băncile de date necesare;

e) acordă sprijin agenților economici și instituțiilor din structură, în îndeplinirea obligațiilor legale privind apărarea împotriva incendiilor.

(2) Elaborarea măsurilor și reglementărilor, controlul, precum și supravegherea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1) se realizează prin personal sau compartimente de specialitate, după caz, constituite la nivelul fiecărei autorități ale administrației publice centrale de specialitate.

(3) Normele și reglementările prevăzute la alin. (1) lit. b) se emit și se modifică cu avizul Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari și au aplicabilitate generală pentru domeniul de competență al emitentului, indiferent de titularul dreptului de proprietate.

Art. 17. — Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari, stabilește, prin protocol, temele și activitățile practic-aplicative de educație civică privind apărarea împotriva incendiilor, care se includ în programele pentru învățământul preșcolar, primar și secundar, precum și în planurile activităților extrașcolare.

Art. 18. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei, la propunerea autorităților administrației publice centrale interesate,

va înscrie în programele anuale și de perspectivă teme de cercetare-proiectare privind noi metode și mijloace de prevenire și stingere a incendiilor.

Secțiunea a 6-a

Obligațiile patronului, utilizatorului și salariaților

Art. 19. — (1) În sensul prezentei ordonanțe, prin *patron* se înțelege persoana fizică cu atribuții de conducere, care angajează salariați cu contract individual de muncă sau cu convenție civilă de prestări servicii în numele persoanei juridice pe care o reprezintă.

(2) Patronul are următoarele obligații principale:

a) să stabilească, prin dispoziții scrise, responsabilitățile și modul de organizare privind apărarea împotriva incendiilor în unitatea sa, să le actualizeze ori de câte ori apar modificări și să le aducă la cunoștință salariaților, utilizatorilor și oricărei persoane interesate;

b) să asigure identificarea și evaluarea riscurilor de incendiu din unitatea sa și să justifice autorităților competente că măsurile de apărare împotriva incendiilor sunt corelate cu natura și nivelul riscurilor;

c) să obțină avizele și autorizațiile de prevenire și stingere a incendiilor, prevăzute de lege;

d) să întocmească și să actualizeze permanent lista cu substanțele periculoase, clasificate astfel potrivit legii, utilizate în activitatea sa sub orice formă, cu mențiuni privind: proprietățile fizico-chimice, codurile de identificare, riscurile pe care le prezintă pentru sănătate și mediu, mijloacele de protecție recomandate, metode de prim-ajutor, substanțe pentru stingere, neutralizare sau decontaminare;

e) să elaboreze instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor și să stabilească sarcinile ce revin salariaților, pentru fiecare loc de muncă;

f) să verifice că, atât salariații, cât și persoanele din exterior, care au acces în unitatea sa, primesc, cunosc și respectă instrucțiunile necesare privind măsurile de apărare împotriva incendiilor;

g) să stabilească un număr de persoane cu atribuții privind punerea în aplicare, controlul și supravegherea măsurilor de apărare împotriva incendiilor;

h) să asigure mijloacele tehnice corespunzătoare și personalul necesar intervenției în caz de incendiu, precum și condițiile de pregătire a acestora, corelat cu natura riscurilor de incendiu, profilul activității și mărimea unității;

i) să asigure întocmirea planurilor de intervenție și condițiile pentru ca acestea să fie operaționale în orice moment;

j) să asigure contactele, înțelegerile, angajamentele, convențiile și planurile necesare corelării, în caz de incendiu, a acțiunii forțelor și mijloacelor proprii cu cele ale unităților de pompieri militari și cu ale serviciilor de urgență ce pot fi solicitate în ajutor; să permită accesul acestora în unitatea sa în scop de recunoaștere, de instruire sau de antrenament și să participe la exercițiile și aplicațiile tactice de intervenție organizate;

k) să asigure și să pună în mod gratuit la dispoziția forțelor chemate în ajutor mijloacele tehnice, echipamentele de protecție individuală, substanțele chimice de stingere care sunt specifice riscurilor care decurg din existența și funcționarea unității sale, precum și medicamentele și antidotul necesare acordării primului ajutor;

l) să prevadă fondurile necesare realizării măsurilor de apărare împotriva incendiilor și să asigure, la cerere, plata cheltuielilor efectuate de alte persoane fizice sau juridice care au intervenit pentru stingerea incendiilor în unitatea sa;

m) să stabilească și să transmită, către utilizatorii produselor rezultate din activitatea unității sale, precum și către terții interesați, regulile și măsurile de apărare împotriva incendiilor, specifice acestora, corelate cu riscurile pre-

vizibile la utilizarea, manipularea, transportul, depozitarea și conservarea produselor respective.

Art. 20. — (1) Dacă patronul nu-și poate îndeplini, cu mijloacele și personalul propriu, obligațiile prevăzute la art. 19 alin. (2) lit. b), e) și h), el este obligat să încheie contracte sau convenții cu persoane fizice sau juridice din exteriorul unității sale, în care caz va asigura acestora toate informațiile și condițiile necesare realizării scopurilor propuse.

(2) Patronii care dețin părți din aceeași construcție trebuie să concluceze pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin din prezenta ordonanță, în vederea asigurării măsurilor de apărare împotriva incendiilor pentru ansamblul construcției.

Art. 21. — (1) În toate cazurile, salariații desemnați potrivit art. 19 alin. (2) lit. g) și h) ori persoanele sau serviciile angajate conform art. 20 alin. (1) trebuie să aibă competența profesională și, după caz, mijloacele tehnice de intervenție, la nivelul de performanță prevăzut de reglementările specifice.

(2) Pentru salariații desemnați potrivit art. 19 alin. (2), lit. g) și h), patronul este obligat să le acorde timpul necesar executării atribuțiilor stabilite.

Art. 22. — (1) În sensul prezentei ordonanțe, prin *utilizator* se înțelege orice persoană care folosește un bun aflat în proprietatea altei persoane, în baza unei convenții ori prin punerea acestuia la dispoziție pentru utilitate publică, în mod gratuit.

(2) Utilizatorul are următoarele obligații principale:

a) să cunoască și să respecte măsurile de apărare împotriva incendiilor, stabilite și date, sub orice formă, de patron, proprietar, producător sau furnizor, după caz;

b) să întrețină și să folosească, în scopul pentru care au fost realizate, dotările pentru apărarea împotriva incendiilor, asigurate de patron, proprietar sau de producător;

c) să respecte normele de apărare împotriva incendiilor, specifice activităților pe care le organizează sau desfășoară, în care caz utilizatorului îi revin, în mod corespunzător, și obligațiile prevăzute la art. 24.

Art. 23. — Fiecare salariat, indiferent de natura angajării, are în procesul muncii următoarele obligații principale:

a) să respecte regulile și măsurile de apărare împotriva incendiilor, aduse la cunoștință, sub orice formă, de patron sau de persoanele desemnate de acesta;

b) să utilizeze, potrivit instrucțiunilor date de patron sau de persoanele desemnate de acesta, substanțele periculoase, instalațiile, utilajele, mașinile, aparatura și echipamentele de lucru;

c) să nu efectueze manevre și modificări nepermise ale mijloacelor tehnice de protecție sau de intervenție pentru stingerea incendiilor;

d) să comunice, imediat, patronului ori persoanelor împuternicite de acesta orice situație pe care este îndreptățit să o considere un pericol de incendiu, precum și orice defecțiune sesizată la sistemele de protecție sau de intervenție pentru stingerea incendiilor;

e) să coopereze cu salariații desemnați de patron, atât cât îi permit cunoștințele și sarcinile sale, în vederea realizării măsurilor de apărare împotriva incendiilor;

f) să acorde ajutor, atât cât este rațional posibil, oricărui alt salariat aflat într-o situație de pericol.

Secțiunea a 7-a

Obligațiile proiectanților și executanților

Art. 24. — Proiectanții de construcții și amenajări, de echipamente, utilaje și instalații tehnologice sunt obligați:

a) să cuprindă în documentațiile pe care le întocmesc măsurile de apărare împotriva incendiilor, specifice naturii riscurilor pe care le conțin obiectele proiectate;

b) să prevadă în documentațiile tehnice de proiectare, potrivit reglementărilor specifice, autospeciale, instalații, dispozitive, echipamente, substanțe, accesorii și alte mijloace tehnice de prevenire și stingere a incendiilor, care îndeplinesc condițiile de calitate, potrivit legii;

c) să întocmească și să predea beneficiarilor schemele și instrucțiunile de funcționare, la parametrii proiectați, ale dispozitivelor și instalațiilor de prevenire și stingere a incendiilor, pe care le-au prevăzut în documentații, precum și regulile necesare de verificare și întreținere în exploatarea acestora.

Art. 25. — Executanții lucrărilor de construcții și de montaj de echipamente și instalații sunt obligați:

a) să realizeze, integral și la timp, măsurile de apărare împotriva incendiilor cuprinse în proiecte, cu respectarea condițiilor de calitate prevăzute de lege;

b) să asigure luarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor necesare pe timpul efectuării probelor și rodajelor mecanice;

c) să pună în stare de funcțiune instalațiile de prevenire și stingere a incendiilor, prevăzute în documentațiile de execuție, până la data recepției construcțiilor, amenajărilor sau instalațiilor tehnologice pe care le-au realizat.

Art. 26. — Proiectanților și executanților le sunt aplicabile, după caz, și dispozițiile prevăzute la art. 19—22 din prezenta ordonanță. La lucrările de amenajări a construcțiilor existente, în cazul în care, în mod justificat, nu pot fi îndeplinite unele prevederi ale reglementărilor în vigoare, referitoare la siguranța la foc, se vor lua măsuri compensatorii de apărare împotriva incendiilor.

CAPITOLUL III

Controlul riscului de incendiu

Art. 27. — (1) În toate fazele de cercetare, proiectare, execuție și pe întreaga lor durată de existență, construcțiile de orice tip, dispozitivele, echipamentele și instalațiile tehnologice se supun unei examinări sistematice și calificate pentru identificarea, evaluarea și controlul riscurilor de incendiu, în condițiile prevăzute de reglementările specifice.

(2) Obligația executării activităților prevăzute la alin. (1) revine persoanelor care concură la proiectarea, realizarea, exploatarea, întreținerea, repararea, postutilizarea și dezafectarea construcțiilor, echipamentelor și a instalațiilor tehnologice, potrivit obligațiilor și răspunderilor prevăzute de lege.

Art. 28. — (1) Începerea lucrărilor de execuție la construcții și la instalații tehnologice noi, dezvoltarea, modernizarea sau schimbarea destinației celor existente, precum și punerea în funcțiune a acestora se supun, potrivit legii, avizării și autorizării privind prevenirea și stingerea incendiilor.

(2) Obligația obținerii avizelor și/sau autorizațiilor prevăzute la alin. (1) revine persoanei fizice sau juridice care finanțează și realizează investiții noi sau intervenții la construcțiile existente ori, după caz, beneficiarului investiției.

(3) Avizele și autorizațiile prevăzute la alin. (2) se eliberează de către brigăzile și grupurile de pompieri militari.

(4) Categoriile de construcții, instalații tehnologice și alte amenajări, care se supun avizării și/sau autorizării privind prevenirea și stingerea incendiilor, se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(5) Normele metodologice de avizare și autorizare privind prevenirea și stingerea incendiilor se elaborează de Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari, se aprobă de ministrul de interne și se publică în Monitorul Oficial al României.

CAPITOLUL IV

Serviciile de pompieri civili

Secțiunea 1

Constituirea și atribuțiile serviciilor de pompieri civili

Art. 29. — Consiliile locale, agenții economici și instituțiile au obligația să constituie servicii de pompieri civili, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 30. — (1) Serviciile de pompieri civili sunt structuri profesionale, altele decât unitățile Corpului Pompierilor Militari, încadrate cu personal civil, care au atribuții privind apărarea vieții, avutului public și/sau privat împotriva incendiilor, în sectoarele de competență stabilite cu acordul brigăzilor și grupurilor de pompieri militari, precum și pentru acordarea ajutorului persoanelor aflate în pericol, în caz de accident sau dezastru.

(2) Serviciile de pompieri civili au în structură, după caz, compartiment sau specialiști pentru prevenirea incendiilor, formații de intervenție, salvare și prim ajutor, ateliere de reparații și de întreținere.

(3) Serviciile de pompieri civili sunt publice sau private. Serviciile de pompieri private se pot constitui, pe plan local, ca societăți comerciale, potrivit legii.

(4) Serviciul de pompieri civili se încadrează cu pompieri angajați și/sau cu pompieri voluntari, după caz; serviciile încadrate numai cu pompieri voluntari sunt servicii de pompieri voluntari.

(5) Pompierii civili trebuie să îndeplinească cerințele de calificare prevăzute pentru profesia de pompier.

(6) Indicatorii de calificare în profesia de pompier se stabilesc de Ministerul Muncii și Protecției Sociale pe baza propunerilor Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari.

(7) Organizarea și funcționarea serviciilor de pompieri civili se stabilesc prin regulamente aprobate, după caz, de către consiliile locale sau conducerile agenților economici și instituțiilor ce le-au constituit.

Art. 31. — Criteriile minime de performanță privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de pompieri civili se stabilesc de către Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari, iar pentru celelalte servicii de pompieri civili, de către brigada sau grupul de pompieri militari în a cărei zonă de competență se constituie serviciul respectiv.

Art. 32. — Serviciile de pompieri civili au următoarele atribuții principale:

a) desfășoară activități de informare și instruire privind cunoașterea și respectarea regulilor și măsurilor de apărare împotriva incendiilor;

b) verifică modul de aplicare a normelor, dispozițiilor, instrucțiunilor și măsurilor care privesc apărarea împotriva incendiilor, în sectorul de competență;

c) execută acțiuni de intervenție pentru stingerea incendiilor, salvarea, acordarea primului ajutor și protecția persoanelor și a bunurilor periclitare de incendii;

d) acordă ajutor, în condițiile legii, persoanelor a căror viață este pusă în pericol în caz de explozie, inundații, alunecări de teren, accidente, precum și în caz de dezastru.

Art. 33. — Pe baza hotărârii consiliului local și în condițiile prevăzute de lege, serviciul public de pompieri civili de sub autoritatea sa poate presta, contra cost, către orice persoană fizică sau juridică, unele servicii, fără a afecta îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 32, cum sunt:

a) transport de apă, evacuarea apei din subsoluri sau din fântâni;

b) limitarea răspândirii unor produse poluante, colectarea sau îndepărtarea acestora;

c) eliberarea căilor de circulație de doborâturi de vânt sau de mijloace de transport accidentate;

d) curățarea și repararea sobelor și coșurilor de fum, intervenții de urgență în caz de defecțiuni la instalații electrice, de gaze sau de alimentare cu apă;

e) încărcarea și întreținerea stingătoarelor, lucrări de termoprotecție, lucrări la înălțime;

f) alte servicii în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Art. 34. — (1) Formarea, specializarea și perfecționarea pompierilor civili și a cadrelor tehnice cu atribuții în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor se realizează prin cursuri organizate de către unitățile abilitate prin lege, cu avizul Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari.

(2) Planurile tematice de pregătire pentru cursurile prevăzute la alin. (1) se avizează de către brigăzile și grupurile de pompieri militari.

(3) Criteriile de evaluare privind organizarea, funcționarea și asigurarea logistică a unităților prevăzute la alin. (1) se elaborează de către Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari.

Secțiunea a 2-a

Drepturi, compensații și despăgubiri ce se acordă pompierilor civili

Art. 35. — În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, personalul serviciilor de pompieri civili are următoarele drepturi:

a) să solicite, de la persoanele fizice și juridice, date, informații și documente necesare îndeplinirii atribuțiilor legale privind apărarea împotriva incendiilor;

b) să stabilească restricții ori să interzică, potrivit competenței prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare al serviciului, utilizarea focului deschis și efectuarea unor lucrări cu substanțe inflamabile, pentru a preveni producerea de incendii ori explozii;

c) să propună oprirea funcționării sau demolarea construcției incendiate, precum și a celor vecine ori a unei părți din acestea, în scopul limitării propagării incendiilor și evitării unui dezastru, dacă un asemenea pericol este real, iminent și inevitabil;

d) să utilizeze, în funcție de necesitate, apa, indiferent de sursa din care provine, pentru intervenții la incendii;

e) să se deplaseze cu autospecialele din dotare la locul intervenției, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice ori pe alte terenuri, dacă cerințele de operativitate și de lucru impun aceasta; să oprească ori să limiteze traficul public în zona desfășurării operațiunilor de intervenție;

f) să intre în locuința persoanelor fizice, la solicitarea sau cu consimțământul scris al acestora, în condițiile prevăzute de lege; în cazul când se impune înlăturarea unui pericol iminent de incendiu asupra vieții, integrității fizice sau bunurilor unei persoane, consimțământul nu este necesar.

Art. 36. — (1) Pompierilor civili li se asigură, gratuit, de către consiliul local sau patron, după caz, echipamentul de protecție adecvat misiunilor pe care le îndeplinesc, iar în cazul în care, pe timpul intervenției, li s-a degradat îmbrăcămintea ori alte bunuri personale, consiliul local sau patronul îi despăgubesc în mod corespunzător.

(2) Pompierii civili au obligația să poarte uniformă, echipament de protecție și însemne distinctive, a căror descriere și condiții de acordare se stabilesc prin regulament elaborat de Ministerul de Interne, cu avizul Departamentului pentru Administrație Publică Locală și aprobat de Guvern.

Art. 37. — (1) Pe timpul intervenției, pompierilor civili și celorlalți participanți la acțiuni în condiții de risc li se asigură antidot adecvat naturii mediului de lucru, potrivit legii.

(2) În cazul incendiilor de durată, care depășesc 4 ore, pompierilor civili și celorlalți participanți la intervenție li se

asigură hrana gratuit, în echivalentul a 1.400 de calorii pentru fiecare masă.

(3) Obligația asigurării drepturilor prevăzute în alin. (1) și (2) revine consiliului local sau patronului, după caz.

Art. 38. — (1) Pompierii voluntari încadrați în serviciile de pompieri civili au dreptul la compensații în bani pentru timpul efectiv de lucru la intervenții și la celelalte activități prevăzute în programul serviciului.

(2) Cuantumurile orare ale compensației prevăzute la alin. (1) se stabilesc și se acordă de către consiliul local sau de patron, după caz, diferențiat pe categorii de funcții.

Art. 39. — (1) Pe timpul cât se află la cursuri de pregătire și concursuri profesionale, organizate în afara localității în care funcționează serviciul, pompierii voluntari beneficiază de toate drepturile de deplasare, cazare și de diurnă, ca pompierii angajați, care se acordă de consiliul local sau patron, după caz.

(2) Pompierii voluntari care sunt salariați ai altor servicii publice locale își păstrează drepturile de salariu la locul de muncă pentru perioada de timp cât participă la intervenții sau la cursuri de pregătire.

Art. 40. — Persoanele juridice care organizează servicii de pompieri civili au obligația să asigure personalul acestora la o societate comercială de asigurări, pentru caz de boală profesională, accident sau deces, produs în timpul sau din cauza îndeplinirii atribuțiilor ce le revin pe timpul intervențiilor.

Art. 41. — (1) Pompierii nu răspund de pagubele inerte procesului de intervenție.

(2) Pagubele produse serviciului de pompieri, prin pierderea sau degradarea mijloacelor din dotare pe timpul acțiunilor de intervenție, se suportă de către consiliul local, patron sau de către beneficiarul intervenției, după caz, dacă paguba nu s-a produs din culpa unui membru al serviciului de pompieri.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 42. — (1) Constituie contravenții la prevederile prezentei ordonanțe următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă:

I. de la 5.000.000 la 10.000.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 8, art. 9, art. 13, lit. a)–c), art. 16 alin. (1) lit. b) și c), art. 19 alin. (2) lit. a)–j), art. 20, art. 27, art. 28 alin. (2), art. 40 și art. 48 alin. (2);

II. de la 1.000.000 la 5.000.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 6, art. 7, art. 10 alin. (1) și (2), art. 13 lit. d)–f), art. 16 alin. (1) lit. a) și d), art. 19 alin. (2) lit. k)–m), art. 22 lit. a)–c), art. 24 și art. 25;

III. de la 500.000 la 1.000.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 13 lit. g) și h), art. 23 lit. a)–d) și art. 32 lit. a)–c).

(2) Contravențiile la normele de prevenire și stingere a incendiilor, altele decât cele prevăzute la alin. (1), emise potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, și sancțiunile contravenționale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Sancțiunile contravenționale se aplică persoanelor fizice sau juridice, după caz.

(4) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) și (2) se completează cu prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Art. 43. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 42 se fac de către personalul unității de pompieri militari cu atribuții de îndrumare, control, intervenție și constatare a încălcărilor legii în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor, anume desemnat de comandantul Corpului Pompierilor Militari, precum și de alte organe abilitate de lege.

CAPITOLUL VI
Dispoziții finale

Art. 44. — (1) Organizarea, conducerea, îndrumarea și controlul activității de apărare împotriva incendiilor în unitățile structurilor de apărare națională, ordine publică și siguranță națională se realizează potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, pe baza normelor aprobate de conducătorii structurilor respective, cu avizul prevăzut la art. 16 alin. (3).

(2) La unitățile din structurile menționate la alin. (1), pompierii militari exercită controlul asupra modului de aplicare a prevederilor legale privind apărarea împotriva incendiilor, numai la solicitarea comandanților sau șefilor acestora.

Art. 45. — (1) Intervenția pentru stingerea incendiilor și salvarea persoanelor în subteran, la centrale nucleare, pe căile ferate, în porturi și acvatorii, aeroporturi, platforme maritime de foraj și extracție, precum și la navele aflate în apele teritoriale române se asigură de către serviciile de pompieri civili ale agenților economici care administrează sectorul respectiv, cu asistența tehnică a unităților de pompieri militari.

(2) Pompierii militari au obligația să intervină în sprijinul serviciilor de pompieri civili ale agenților economici menționați la alin. (1), în măsura în care dispun de mijloace de intervenție, de echipament de protecție și substanțe de stingere adecvate, precum și de subunități de intervenție specializate.

(3) Agenții economici menționați la alin. (1) pun gratuit la dispoziția pompierilor militari substanțele și echipamentele specifice necesare intervenției.

Art. 46. — Laboratoarele și poligoanele de încercări la foc, de testări și experimentări în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor se autorizează și acreditează potrivit legii.

Art. 47. — Autospecialele, echipamentele, substanțele, accesoriile și celelalte mijloace tehnice de apărare împotriva

incendiilor, utilizate pe teritoriul României, trebuie să îndeplinească condițiile tehnice, de calitate și de performanță prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 48. — (1) Cadrele tehnice din ministere și cele ale organelor administrației publice centrale și locale, precum și personalul tehnic al agenților economici și instituțiilor, cu atribuțiuni de îndrumare, control și constatare a încălcării legii în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor, se atestă de unitățile Corpului Pompierilor Militari.

(2) Prestarea lucrărilor de termoprotecție, ignifugare, verificare, întreținere și reparare a autospecialelor și a altor mijloace tehnice destinate apărării împotriva incendiilor se efectuează de către persoane fizice și juridice atestate de unitățile Corpului Pompierilor Militari.

(3) Atestarea persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2) se face pe baza metodologiei elaborate de Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari.

Art. 49. — (1) Cheltuielile ocazionate de stingerea incendiilor la bunurile aparținând domeniului public și privat al statului, la bunurile personale ale cetățenilor, precum și la cele aparținând asociațiilor non-profit sau organizațiilor cu caracter cultural, politic, religios, sportiv sau umanitar, constituite potrivit legii, se suportă de către brigăzile și grupurile de pompieri militari care au intervenit, dacă legea nu prevede altfel.

(2) În cazul în care intervenția la bunurile menționate la alineatul 1 se realizează de un serviciu public al pompierilor civili, cheltuielile se asigură de consiliul local în raza căruia s-a produs incendiul.

Art. 50. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Decretul nr. 232/1974 privind prevenirea și stingerea incendiilor, republicat în Buletinul Oficial nr. 71 din 2 august 1978, cu modificările ulterioare, și Decretul nr. 290/1977 privind aprobarea Normelor generale de protecție împotriva incendiilor la proiectarea și realizarea construcțiilor și instalațiilor, publicat în Buletinul Oficial nr. 90 din 22 august 1977, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
p. Ministru de interne,
Teodor Zaharia,
secretar de stat
Departamentul pentru
Administrație Publică Locală,
Grigore Lăpușanu,
secretar de stat
p. Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Ioan Lucăcel,
secretar de stat

București, 28 august 1997.
Nr. 60.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.